Alparslan Türkeş

((1917-1997) - Asker ve Siyasetçi)

25 Kasım 1917'de, Lefkoşa'da dünyaya geldi. Babası Ahmet Hamdi Bey, annesi Fatma Zehra Hanım'dır. Ailesi "Ali Arslan" adını verdi ancak Arslan diye çağırıldı. Babasının ilk, annesinin ikinci evliliğinden dünyaya geldi. Annesinin ilk evliliğinden dört erkek kardeşi, babasının ikinci evliliğinden bir kız kardeşi vardı. Mensubu bulunduğu Koyunoğlu ailesi, Kayseri'nin "Aziziye", bugünkü adıyla Pınarbaşı ilçesi Yukarıköşkerli köyünden Kıbrıs'a sürgün edilen Avşarlardandı.

İlkokul ve ortaokulu Lefkoşa'da okudu. Ortaokul öğrencisiyken Hocası Osman Zeki Bey'in "Senin adın Alparslan olsun. Sultan Alparslan'a denk bir yiğit ol!" cümlesinin ardından ismi Alparslan olarak çağırılmaya başlandı. Ortaokul yıllarında, Türklük şuuru ve ana vatan sevgisi aldı. Hocalarından Türkistan, Azerbaycan, Balkan ve Kırım Türklerini, esaret altındaki Türkleri öğrendikçe milliyetçilik konusundaki heyecanı artmaya başladı. Kıbrıs'taki yönetim değişimi ve ortamdan diğer Türkler gibi etkilenmişlerdi. Yaşadıkları Türklük bilincini artırmıştı. Ortaokulu bitirdiğinde subay olmak istediği için ana vatana gidip askerî liseye başlamak istedi. Haziran 1933'te, ailesiyle Kıbrıs'ın Larnaka Limanı'ndan yola çıkarak Rodos üzerinden İstanbul'a geldi. Kuleli Askeri Lisesi'ne kayıt yaptırdı. Ardından ailesi de Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşlığı ve "Türkeş" soyadını aldı. Kuleli Askeri Lisesini 1936'da bitirdi. 127. Piyade Alayı'na gönderildi. 25 Ekim 1936'da, Ankara'da Harp Okulu'nda eğitime başladı. 30 Ağustos 1938'de Harp Okulundan mezun olduktan sonra piyade asteğmen olarak ilk görev yeri Isparta oldu. Burada, 14 Ocak 1940'ta Isparta'nın köklü sülalelerinden Katırcıoğlu sülalesinden bir binbaşının kızı olan Muzaffer Hanım'la evlendi.

Hayatındaki önemli dönüm noktalarından birisi, 19 Mayıs 1944'te İsmet İnönü'nün yapmış olduğu konuşmanın ardından içinde Üsteğmen Alparslan Türkeş'in de bulunduğu 23 kişinin "Türkçülük Turancılık" suçlamasıyla tutuklanmasıydı. Tophane'deki Askeri Ceza Evi'nde ırkçı ve Turancı olduğunu, hükûmeti devirmeye çalıştığını itiraf etmesi için işkence gördü, hücreye kapatıldı. Savunmasında; "... Yeryüzünde her şeyden çok vatanımı ve milletimi severim. Devletimin, büyüklerimin emirlerine kanunlara daima itaatli milletsever, yurtsever bir Türk subayıyım. ...Türk milliyetçisiyim fakat ırkçı değilim. Memleket içinde ayrılıklara, düşmanlıklara yol açacak hiçbir fikrim yoktur. Yalnız Türk milletinin yeryüzünde eşsiz bir yaratılışa sahip olduğuna ve kahramanlıkta daha üstün bir millet bulunmadığına iman ediyorum. ... Turan, yani Türk birliği Asya'dakiler dâhil bütün Türklerdir. Bütün Türklerin birliğidir. Ruh birliği, gelenek birliği, kültür birliği ve iman birliğidir. Dünyada yaşayan bütün Türklerin mutlu olmasını istiyoruz, esaretten kurtulmasını istiyoruz. Bu fikir eğer Turancılık ise Turancıyız. Komünizme karşıyız. Komünizm, beğenmediğimiz bir siyasi ve iktisadi görüştür..." şeklinde milliyetçilik ve Turancılıktan ne anladığını ve kendisine isnat edilen "vatan hainliği" suçlamasını asla kabul etmediğini ifade etti. Dokuz ay on günlük bir mahkûmiyetle cezalandırıldı. Ceza, Askerî Yargıtay'ın kararı ile bozuldu. "Türkiye Cumhuriyeti Kanunlarında Turancılık diye bir suç bulunmaması ve 1 Numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinin tarafsızlıktan ayrıldığı" şeklindeki, 2 Numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinin kararıyla 31 Mart 1947'de beraat etti.

Hapisten çıktıktan sonra Bandırma'da göreve başladı. 1948'de Gelibolu'ya tayin edildi. Aynı yıl Genelkurmay'ın açtığı sınavı kazandı. Eşini ve çocuklarını Isparta'da bırakarak Amerika'ya gitti. 1950'de Türkiye'ye döndü. 1951 yılında Harp Akademisine girmeye hak kazandı. 1955'te kurmay oldu. 1955-1957'de Washington'da NATO Daimi Komitesi'nde Türk Genelkurmayı Temsil Heyeti üyeliğine görevlendirildi. Bu süreçte askerî konulardaki eğitimin yanı sıra, George Washington Üniversitesi gece bölümünde milletlerarası iktisat, İngilizce kompozisyon dersleri aldı. 1959'da Almanya'ya Atom ve Nükleer Okuluna gönderilirken Avrupa'daki çeşitli NATO toplantılarında ve askerî manevralarda Genel Kurmay Başkanlığının Temsilcisi olarak görev yaptı.

Onu tarih sahnesine çıkaran ikinci olay ise, 27 Mayıs 1960'ta ülkenin yönetimine el koyan Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarının içinde hatta en önünde olmasıydı. 27 Mayıs 1960'ı bir darbe olarak görmedi; "partiler üstü, milli birlik ve ilerlemeyi sağlayacak bir hareket" olarak düşündü. Ancak kendisinin de aralarında bulunduğu 'On Dört Millî Birlik Komitesi Üyesi' ile bir iç darbeyle 13 Kasım 1960'ta gözaltına alınarak emekliye sevk edildi. 19 Kasım 1960 günü dünyanın çeşitli yerlerine sürgün edildiler. Türkeş'in sürgün yeri Hindistan'ın Başkenti Yeni Delhi, görevi Dışişleri Bakanlığı Müşavirliğiydi. Hindistan'dan, Başbakan Menderes ve arkadaşlarının idamına kendisi ve sürgün edilen arkadaşlarının karşı olduğunu, idamların, tarih ve millet önünde izah edilemeyeceğini ve yasal olmadığını ifade eden bir mektubu, Cemal Gürsel'e yazdı ancak dikkate alınmadı. Hindistan'dan 22 Şubat 1963'te Türkiye'ye döndükten sonra Talat Aydemir'in içinde bulunduğu bir başka darbe girişimiyle suçlanarak tutuklandı. Aydemir'in darbe girişimi ile ilgisi olmadığını ifade etmiş olsa da bu darbe girişimi ile ilişkilendirilerek dört ay tutuklu kaldı. Sonuç olarak Sıkıyönetim Mahkemesinde yargılanarak beraat etti.

Ülkede ardı ardına gerçekleşen darbe girişimlerinden sonra, yapmak istediklerini artık bir siyasi parti kurarak ya da bir siyasi partiye katılarak gerçekleştirebileceğine inanmaya başladı. Bunun sonuncunda da 1965 yılında On dörtlerden, dokuz arkadaşı ile Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi'ne (CKMP) katıldı. Kendisini sevenler tarafından "Başbuğ" olarak çağırılmaya başlandı. 30 Temmuz 1965'te yapılan Büyük Kongre'de Genel Başkan oldu. Parti tüzüğüne "Dokuz Işık" doktrini dâhil edildi. 10 Ekim 1965'te CKMP'den, Ankara milletvekili seçilerek Türkiye Büyük Millet Meclisine girdi. 28 Mart 1966 Cumhurbaşkanlığı seçiminde, Cevdet Sunay karşısında Cumhurbaşkanı adayı oldu ve 11 oy aldı. 1969 Adana Büyük Kurultayı'nda CKMP'nin adının "Milliyetçi Hareket Partisi", ambleminin ise "Üç Hilal" olması kabul edildi. 1969, 1973 ve 1977 yıllarında Milliyetçi Hareket Partisi (MHP), Adana milletvekili olarak Türkiye Büyük Millet Meclisine girdi. Adana Milletvekilliğini 1980'e kadar sürdürdü. İlki 31 Mart 1975-13 Haziran 1977'de, Adalet Partisi (AP), Milli Selamet Partisi (MSP), Cumhuriyetçi Güven Partisi (CGP) ve Milliyetçi Hareket Partisi (MHP)'nin desteği ile kurulan koalisyon hükûmetinde ve ikincisi, 21 Temmuz 1977-31 Aralık 1978'deki Adalet Partisi (AP), Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) ve Milli Selamet Partisi (MSP) tarafından kurulan koalisyon hükûmetinde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcılığı yaptı. Özellikle bu ikinci dönemde, başta Gümrük ve Tekel Bakanı olan Gün Sazak ve diğer parti mensuplarıyla birlikte kaçakçılık ve yolsuzlukla ciddi şekilde mücadele etti.

1980'nin ilk aylarında ülkede görünüşte sağ ve sol gençlik arasında silahlı çatışmalardan doğan kargaşa ortamı doruğa çıktı. Türk Silahlı Kuvvetleri, 12 Eylül 1980'de yönetime yeniden el koydu. Siyasi parti liderlerinin büyük kısmı gibi gözaltına alınmak istenmişse de bulunamadı. Darbeden üç gün sonra kendi iradesi ile darbecilere teslim oldu. Önce Uzunada'ya gönderildi. Burada bir ay tutuklu kaldıktan sonra Ankara'ya getirildi. Askeri Dil Okulu'nda dört buçuk yıl süreyle tutuklu kaldı. Uzun yargılamalarla idamı istenirken beraat etti. 9 Nisan 1985'te tahliye edildi. 6 Eylül 1987'de referandumla eski siyasi parti liderlerine siyaset yapma yasağının kalkmasının ardından 4 Ekim 1987'de Milliyetçi Çalışma Partisi (MÇP) Genel Başkanı seçildi. Refah Partisi (RP) ve Islahatçı Demokrasi Partisi (IDP) ile MÇP'nin seçim ittifakı ile 20 Ekim 1991'de Yozgat Milletvekili seçildi. 1992'de Siyasi Partiler Kanunu'nda yapılan değişikliğin ardından, 24 Ocak 1993'te MÇP'nin adı, Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) olarak değiştirildi. 1995'te, Partisi Türkiye barajını geçemediği için TBMM dışında kaldı. 4 Nisan 1997'de geçirdiği kalp krizi sonucunda vefat etti.

Türkiye'nin yakın tarihinde; anti- komünizm, milliyetçilik, ülkücü, milliyetçi genç nesillerin yetiştirilmesi, ülkenin bölünmez bütünlüğü, SSCB dâhilindeki esir Türklerin kurtuluşu ve Türk Birliği (Turan) üzerine kurulu fikir, söylem ve fiilleri ile yer etti. Ailesi, eğitim hayatı, kimliği, yaşadığı dönemin şartları onu, Türkiye'nin sosyo kültürel ve iktisadi ilerlemesi için Türk milliyetçiliği fikrine yönlendirdi. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarını, Türk milletinin ayrılmaz bir parçası olarak görürken; Türk Dünyası ve Türk birliği de onun tanımladığı Türk milliyetçiliğinin önemli bir söylem

ve değeri oldu. Komünizm karşıtlığı, Soğuk Savaş Dönemi'ne ait bir düşünce olmakla beraber, Türkiye'nin ve Türk dünyasının kaynaklarının sömürülmesi, Türkiye dışındaki Türklerin kimliklerinin yok sayılmaları ve kültürel asimilasyona uğramaları onda bu düşüncülerin gelişimine sebep oldu.

Alparslan Türkeş'e göre Türk milleti, kendi tarihini örf, âdet, anane ve özelliklerini dikkate alan, "yüzde yüz yerli, milli ve maneviyatçı" bir idare sistemi kurmalıdır. Bu doktrin, "Dokuz Işık" tır. Dokuz Işık; Milliyetçilik, Ülkücülük, Ahlakçılık, İlimcilik, Toplumculuk, Köycülük, Hürriyetçilik ve Şahsiyetçilik, Gelişmecilik ve Halkçılık, Endüstricilik ve Teknikçilik ilkelerinden oluşmaktadır. "Dokuz ışık, insan sevgisi ve saygısına dayanan ferdî ve iktisadi hürriyetleri bir bütün olarak gerçekleştirmek isteyen demokratik bir görüştür." Öyle ki siyasi çizgisini, "biz ne sağcıyız, ne solcuyuz, biz milliyetçiyiz" diye tarif etti. Bu tanım zaman zaman "üçüncü yol" olarak da karşılık buldu.

Milliyetçilik; "Türk milletini, Türk vatanını ve Türk devletini sevmek, bunların iyiliği ve yükseltilmesi için köklü bir istek ve şuur sahibi olmaktır. Türk milleti ve devletine sevgi, sadakat ile hizmettir." Bu ilke, "Her şey Türk milleti için, Türk milleti ile beraber ve Türk milletine göre olmalıdır" şeklinde formüle edildi. Türk milliyetçiliği fikri, ırkçılık, mezhepçilik ve coğrafyacılık saplantısı içermemektedir. Türk milletinin tabii haklarının korunması ve savunulması duygu ve iradesini içermektedir. Türkeş, dünyanın neresinde bir Türk varsa, Türk milliyetçilerinin ilgileri içinde olması gerektiğini düşündü. Türkiye dışındaki Türkler için gerekeni yapmak Türk milliyetçilerinin görevidir. Türkiye dışındaki Türklerin kurtuluşunu, hür olmalarını istemek ise meşru haktır. Türk kültürüne bağlı topluluklar desteklenmeli, kuvvetlendirilmeli ve onlarla sıkı münasebetler içinde bulunulmalıdır. Türk Birliği fikri, esir Türklerin neşriyat ve propaganda yoluyla haklarını korumayı, diplomasi yoluyla bunlara her türlü yardımı sağlamayı, kültür birliği kurma ve kuvvetlendirmeyi, esir bulunan Türk yurtlarının ayrı ayrı istiklallerini kazanmaları ve layık oldukları yeri almalarını sağlamayı, "mülteci ve muhacir" olarak gelenleri ilgiyle karşılamayı gerektirir. Türk ülkeleri aralarında güçlü bir kültür birliği sağlanmalı ve ortak bir kararla büyük Türk Birliği meydana getirilmelidir.

Esir Türkler olarak nitelediği Türklerin bir kısmının, 1991'de bağımsız olduklarını görebildi. Türkiye, bu ülkelerin bağımsızlıklarını tanıyan ilk ülke oldu. Aynı yıl Türk Dünyası ve Türkiye, hükûmetler düzeyinde resmî görüşmelere ve iş birliğine dönük çalışmalara başladı. Bununla beraber 1991'de TBMM'ye verdiği Genel Görüşme Önergesinde; Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin, başta Azerbaycan olmak üzere Türk Cumhuriyetleri ile ekonomik, kültürel, sosyal ve siyasi anlamda uzun vadeli sağlam temelli ilişkiler kurmasının önemini vurguladı. Önergede; Rusya, Amerika, Avrupa, İran ve Arap ülkelerinin, bağımsızlığını kazanmış ve muhtar Türk ülkelerini kontrol mekanizmaları altında tutmak için mezhep ve itikatlarını yayma, değerli ham madde kaynaklarından nüfus ve coğrafya potansiyelinden yararlanmaya dönük bir yarış içinde olduklarını belirtti. 27 Nisan - 4 Mayıs 1992'de Başbakan Süleyman Demirel'den gelen teklife devlet erkânı ile bir Türk Dünyası gezisine çıktı. 3 Mayıs 1992'de Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de Azatlık Meydanı'nda yaptığı konuşmada, "Bir kere yükselen bayrak bir daha inmez" diyerek Mehmet Emin Resulzâde'yi andı. Konuşmasında, Türk Dünyası için "istiklal, demokrasi, eşitlik, dostluk ve birliktelik" dilediklerini ifade etti. Türk Dünyası'nın ilk olarak, kültür ve medeniyet birliğini kurabilmek için ortak alfabeye geçmesinin gerekliliğini; bağımsızlık ve hükümranlık haklarının korunması için, milletlerarası toplantılara katılmalarının önemini vurguladı. Türk Cumhuriyetlerinin aralarında bir Türkistan Konfederasyonu kurarak devlet başkanlarının sırasıyla birer yıl bu konfederasyona başkanlık etmesini, devletlerin iç ve dış işlerinde serbest olmasını ve konfederasyonun daimî komitesinin bulunmasını, yıllık olarak alınan kararların uygulanması ve takip edilmesini önerdi. Alfabe birliği ve Türk Ortak Pazarını içeren benzer bir konuşmayı zikri geçen gezide Özbekistan'da da yaptı. 1993'te Türk devletleri ve kardeş ülkelerle birlik için Türk Kurultayı fikrini öne sürdü. İlk Kurultay, 21 Mart 1993'te Antalya'da yapıldı. 1997'de ölümüne kadar, Türk Dünyası'nın meseleleri ile yakından ilgilenmeye devam etti. Zaman zaman devletlerin bilgisi dâhilinde meselelerin çözümü

için arabuluculuk görevi üstlendi. Alparslan Türkeş'teki Türk Dünyası tasavvuru, hür ve müstakil, dünyada hak ettiği yeri almış kardeş devletlerin kültürel ve ekonomik iş birliğini ihtiva etmektedir.

İlk eşi Muzaffer Hanım'ı, 1974'te kaybetti. 1976'da ikinci eşi, Seval Hanım'la evlendi. İlk eşinden beş çocuğu (Ayzıt, Umay, Selcen, Sevenbige, Yıldırım Tuğrul); ikinci eşinden iki çocuğu (Ayyüce, Ahmet Kutalmış) bulunmaktadır.

Alparslan Türkeş'in başlıca eserleri şunlardır: 1944 Milliyetçilik Olayı (1968), Türkiye'nin Meseleleri (1969), Yeni Ufuklara Doğru (1972), 27 Mayıs 13 Kasım 21 Mayıs ve Gerçekler (1977), Temel Görüşler (1976), Dokuz Işık (1977).

Anahtar Kelimeler : MHP, Turancılık

KAYNAKÇA

Arşiv Belgeleri

BCA., 30. 11. 1. 0. 283.16.1.30.5.1960.

BCA., 30.11. 1. 0. 295.34.2.7.12.1962.

BCA., 30.1.0.0.46.277.3.4.8.1965. (Dosya Ek: C3)

BCA., 30.1.0.0.23.133.10.31.12.1965. (Dosya Ek: A7)

BCA., 030. 18.1.2.369.77.10. 18.11.1977.

BCA., 030. 18.1.2.874.951.8.06.4.1997.

Resmî ve Süreli Yayınlar

Alparslan Türkeş'in TBMM'deki Konuşmaları (Kanun Tasarısı ve Teklifleri) 27.5.1960-04.12.1995. acikerisim.tbmm.gov.tr (Erişim Tarihi: 29.11.2021.)

https://cdn.tbmm.gov.tr/TbmmWeb/Albumler/Tbmm_Albumu/Cilt3.pdf [https://cdn.tbmm.gov.tr/TbmmWeb/Albumler/Tbmm_Albumu/Cilt3.pdf] (Erişim Tarihi: 3.1.2025)

TBMM Zabıt Ceridesi, 5.12.1991, B:12, O:1

29 Nisan 1992, "Yeni Hedef Avrasya", Cumhuriyet.

30 Nisan 1992, "Avrasya Zirvesi", Cumhuriyet.

1 Mayıs 1992, "Yeni İpek Yolu", Cumhuriyet.

2 Mayıs 1992, "İpek Yolu ve Doğalgaz Zirvesi", Cumhuriyet.

4 Mayıs 1992, "Avrasya İle Yakın İlişki", Cumhuriyet.

7 Mayıs 1992, "Ankara Nahçıvan İçin Tetikte", Cumhuriyet.

22 Mart 1993, "Türklük Kurultayı", Cumhuriyet.

22 Mart 1993, "Türk Kurultayında Büyük Zirve", Milliyet.

27 Mart 1993, “Demirel Orta Asya Maratonunda”, Cumhuriyet.

28 Mart 1993, “Orta Asya’da Alfabe Savaşı”, Cumhuriyet.

5 Nisan 1997, Alparslan Türkeş Öldü”, Cumhuriyet.

5 Nisan 1997, “Türkeş Öldü”, Milliyet.

6 Nisan 1997, “Ülkücü Kesim Yas İçinde”, Cumhuriyet.

Telif ve Tetkik Eserler

Akpınar, Hakan, Kurtların Kardeşliği Ülkücü Hareketin Seyir Defteri, Bir Harf Yay., İstanbul 2005.

Alpdoğan, Fatih Furkan, Alparslan Türkeş: Lider Portresinin Sosyolojik Boyutları, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Malatya 2021.

Alsaç Tarhan, Neşe, Türkiye’de Milliyetçilik ve Kalkınma Alparslan Türkeş’in Çalışmaları ve Günümüze Etkileri, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 2009.

Altuntaş, Oğuzhan, 1980-1997 Yılları Arasında Alparslan Türkeş’in Siyasi Hayatı ve İdeolojisi, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Anabilim Dalı, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kayseri 2022.

Anadol, Cemal (Haz.), Alparslan Türkeş, MHP ve Bozkurtlar, Kamer Yay., İstanbul 1995.

Bahar, İlhan (Haz.), Alparslan Türkeş ve Ülkücü Hareket Milli Ülkü ve Hedef, Hareket Yay., İstanbul 2011.

Bahar, İlhan (Haz.), Alparslan Türkeş ve Ülkücü Hareket Son Vatan Parçası, Hareket Yay., İstanbul 2011.

Bahar, İlhan (Haz.), Alparslan Türkeş Savunma, Kamer Yay., İstanbul 2013.

Bahar, İlhan (Haz.), Alparslan Türkeş Dava, Kamer Yay., İstanbul 2014.

Bora, Tanıl – Can, Kemal, Devlet Ocak Dergah 12 Eylül’den 1990’lara Ülkücü Hareket, 9. Baskı, İletişim Yay., İstanbul 2009,

Çetin, Atilla, “Alparslan Türkeş”, İslam Ansiklopedisi, C Ek-2, 2019, ss.615-616.

Dabağyan, Panos Levon, Başbuğ Türkeş ve Milliyetçilik Siyasi Hayatım ve Düşüncelerim, Yedirenk, 2009 İstanbul.

Ekşi, Rasim, Amerikan, İngiliz ve Fransız Belgelerinde Alparslan Türkeş, Bilge Oğuz, İstanbul 2007.

Galata, Cemal Yasin-Dur, İzzet İsmail, “Türk Dünyasının Gözünden Alparslan Türkeş: Irak Türkleri Üzerine Sözlü Bir Tarih Çalışması”, Türk Dünyası Araştırmaları, Mayıs Haziran 2021, C 128, S 252, ss.33-52.

Keresteciolu Özkan İnci - Öztan, Güven Gürkan(Der.), Türk Sağı Mitler, Fetişler, Düşman İmgeleri, İletişim Yay., İstanbul 2012.

Resmî Belgelerle CHP İktidarında İşkence Dosyası, Dede Korkut Yay., İstanbul 1979.

Tekin, Arslan, Alparslan Türkeş’in Liderlik Sırları, Okumuş Adam Yay., İstanbul 2001.

Turgut, Hulusi (Haz.), Türkeş’in Anıları Şahinlerin Dansı, İstanbul, ABC Yay., 1995.

Türkeş, Alparslan, 1944 Milliyetçilik Olayı, Hamle, İstanbul 1968.

Türkeş, Alparslan, Yeni Ufuklara Doğru, Kutluğ Yay., İstanbul 1973.

Türkeş, Alparslan, Temel Görüşler, Dergâh, İstanbul 1976.

Türkeş, Alparslan, Gönül Seferberliğine Konferans ve Konuşmalar, Ankara Basımevi, Ankara 1977.

Türkeş, Alparslan, Milliyetçi Hareket Partisi ve Ülkücü Kuruluşlar Davası Sorgusu, Emel Matbaacılık, Ankara 1982.

Türkeş, Alparslan, 9 IŞIK, Bayrak Yay., İstanbul 1993.

Türkeş, Alparslan, Basılan Kervanımız, Kamer, İstanbul 1995.

Türkeş, Alparslan, Türkiye'nin Meseleleri, Hamle, İstanbul 1996.

Türkeş, Alparslan, 27 Mayıs 13 Kasım 21 Mayıs ve Gerçekler, Hamle, İstanbul Tarihsiz.